

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 9 (526)

Mierzeszyn, 12 lutego 2023 r.

ISSN 2082-0089

Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

JUBILEUSZ 25. LECIA PRACY PANI EWY PAPIS W BIBLIOTECE W MIERZESZYNIE *2 lutego 2023 roku*

Dostojna Jubilatka, Pani Ewa Papis w bibliotece w Mierzeszynie

U PANI EWY W MIERZESZYŃSKIEJ BIBLIOTECE

Mierzeszyn. Gdzie to jest? Tłumaczę. Chyba nic z tego. Mierzeszyn jest położony koło Gdańska. Na Kaszubach? Na Kociewiu? Nie. To granica tych jednostek. To część Wyżyny Gdańskiej. A ludzie? W większości przyjechali tu po zakończeniu II wojny światowej. Przyjechali z całej Polski. Stworzyli nową społeczność. Mierzeszyn stał się ojczyzną dla kolejnych pokoleń. Stał się własnym, dobrym miejscem na ziemi. Mieszkańcy są dumni z faktu, że są stąd, z Mierzeszyna.

Mierzeszyn. Stara miejscowość z 1356 roku. Założona przez Zakon Krzyżacki. I parafia ze swoim patronem, św. Bartłojem Apostołem. On tu jest ważny. On jest opiekunem tej społeczności od wieków. Oczywiście, Matka Boża jest tu czczona. Ta Częstochowska Królowa Polski. Ale też, ta jak gdyby własna, czyli Mierzeszyńska.

Mierzeszyn, niewielka wioska o bogatej historii. Mierzeszyn o swojej dumnej współczesności. Tu także przybyłem w lipcu 2010 roku z woli Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego. Stałem się mieszkańcem Mierzeszyna. Jednym z wielu. Stałem się proboszczem tej historycznej parafii. Stałem się przewodnikiem w wierze dla tej społeczności. I nie tylko Mierzeszyna. Tu jestem, aby w swojej nieudolności, ukazywać ludowi Chrystusa i Jego misję. Aby prowadzić tych współczesnych do przyszłości wiecznej w Domu Ojca.

Mierzeszyn ze swoimi dwoma kościołami. Domami starymi i nowymi. Szkołą. Ośrodkiem Zdrowia. Strażą Pożarną. Dwoma sklepami. Cmentarzem. Mierzeszyn także ze swoją biblioteką. Taką skromną, ale istotną dla wielu. Z biblioteką, która jest swoistym mikroskopijnym centrum kultury. Z biblioteką, do której zacierają mieszkańcy Mierzeszyna i nie tylko. Biblioteka w Mierzeszynie, to naprawdę znane i ważne miejsce we wsi. Tu przychodzą tutejsi mieszkańcy, aby wypożyczyć książkę, aby się spotkać i trochę porozmawiać. Biblioteka w Mierzeszynie tak mocno kojarzona jest z Panią Ewą. „*U Pani Ewy w bibliotece*”. Tak często tu się mówi. I Pani Ewa przybyła tu do tej biblioteki jako pracownica. Przybyła tu dwadzieścia pięć lat temu. W dzień Matki Bożej Gromnicznej. I żeby wszystko było w harmonii przybyła tu w urodziny Mierzeszyna, 2 lutego 1998 roku. Ta data stała się dla niej ważna. Tak, jak dla historii Mierzeszyna, 2 lutego 1356, kiedy to Wielki Mistrz Krzyżacki Winrich von Kniprode wydał dokument lokacyjny rodzącego się Mierzeszyna. Ale dziś przede wszystkim nasza uwaga koncentruje się na Pani Ewie. Dziękujemy Jej, że dla nas jest tak serdeczna i dobra. Zawsze uśmiechnięta. Zawsze z pozytywnym słowem. Dziękujemy z całego serca! Dziękujemy Jej za każdy gest, który nas napędza optymizmem.

Jubileusz dwudziestu pięciu lat pracy Pani Ewy w Bibliotece w Mierzeszynie, to także lata, które wzbogacały naszą społeczność. Placówka biblioteczna w Mierzeszynie jest również namiastką historii Mierzeszyna. To zasługa naszej Szefowej. Patrzymy na setki książek, ale także na historię miejscowości, która została tak dobrze zaznaczona w mierzeszyńskiej bibliotece na wielu starych fotografiach.

Pani Ewo, proszę przyjąć wielkie jubileuszowe gratulacje. Wielkie jubileuszowe życzenia. Niech Boża Opatrzność towarzyszy Pani na każdy dzień. Niech ludzka serdeczność będzie podziękowaniem za pracę, za wszelką dobroć, której doświadczamy od Pani. Szczęść Boże!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 2 lutego 2023 roku

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXXI ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

11 lutego 2023 roku

„Miej o nim staranie”

Współczucie jako synodalna realizacja uzdrowienia

Drodzy bracia i siostry!

Choroba jest częścią naszego ludzkiego doświadczenia. Może jednak stać się czymś nieludzkim, jeśli jest przeżywana w izolacji i opuszczeniu, jeśli nie towarzyszy jej troska i współczucie. Gdy podążamy naprzód wspólnie, czymś normalnym jest to, że ktoś może poczuć się źle, że będzie musiał się zatrzymać z powodu zmęczenia lub jakiegoś zdarzenia po drodze. To właśnie wówczas, w tych chwilach, widać, jak idziemy: czy jest to rzeczywiście podążanie razem, czy też idziemy tą samą drogą, ale każdy na własną rękę, dbając o swoje interesy i pozwalając, aby inni „dali sobie radę”. Dlatego w ten XXXI Światowy Dzień Chorego, w trakcie trwającego procesu synodalnego, zapraszam was do refleksji nad tym, że właśnie poprzez doświadczenie słabości i choroby możemy nauczyć się podążać razem zgodnie ze stylem Boga, który jest bliskością, współczuciem i czułością.

WKsiędze Proroka Ezechiela, w wielkiej wyroczni, która stanowi jeden z głównych punktów całego Objawienia, Pan mówi w następujący sposób: „*Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko – wyrocznia Pana Boga. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, [...] będę pasł sprawiedliwie*” (34, 15-16). Doświadczenie zagubienia, choroby i słabości stanowi oczywiście część naszej drogi: nie wykluczają nas z Ludu Bożego, przeciwnie, wprowadzają nas w centrum uwagi Pana, który jest Ojcem i nie chce stracić po drodze nawet jednego ze swoich dzieci. Chodzi więc o to, by uczyć się od Niego, aby naprawdę być wspólnotą, która podąża razem, zdolną do tego, by nie dać się zarazić kulturą odrzucenia.

Jak wiecie, encyklika *Fratelli tutti* proponuje zaktualizowane odczytanie przypowieści o dobrym Samarytaninie. Wybrałem ją jako element kluczowy, jako punkt zwrotny, aby móc wyjść z „cienia zamkniętego świata” i „myśleć o stwarzaniu świata otwartego” (por. nr 56). Istnieje bowiem głębokie powiązanie między tą przypowieścią Jezusa a wieloma sposobami, jakimi neguje się dzisiaj braterstwo. W szczególności fakt, że osoba pobita i okradziona zostaje porzucona przy drodze, ukazuje stan, w którym pozostawiono zbyt wielu naszych braci i siostr w chwili, gdy najbardziej potrzebują pomocy. Nie jest łatwo odróżnić, które ataki na życie i jego godność wynikają z przyczyn naturalnych, a które są spowodowane niesprawiedliwością i przemocą. Istotnie, poziom nierówności i dominacja

interesów wąskiego grona osób dotyka obecnie każdego środowiska ludzkiego w takim stopniu, że trudno uznać jakiegokolwiek doświadczenie za „naturalne”. Wszelkie cierpienie odbywa się w „kulturze” i pośród jej sprzeczności.

Ważne jest tu jednak rozpoznanie stanu samotności, opuszczenia. Chodzi o okrucieństwo, które można przezwyciężyć wcześniej niż jakąkolwiek inną niesprawiedliwość, ponieważ – jak opowiada przypowieść – do jego wyeliminowania wystarczy chwila uwagi, wewnętrzny ruch współczucia. Dwóch przechodniów, uważanych za osoby religijne, widzi rannego i nie zatrzymuje się. Jednak trzecia, Samarytanin, będący obiektem pogardy, jest poruszony współczuciem i zajmuje się tym nieznanym przy drodze, traktując go jak brata. Czyniąc to, nawet o tym nie myśląc, zmienia stan rzeczy, stwarza świat bardziej braterski.

Bracia, siostry, nigdy nie jesteśmy gotowi na chorobę. A często nawet do przyznawania się, że jesteśmy coraz starsi. Boimy się bezbronności, a wszechobecna kultura rynkowa popycha nas do tego, by jej zaprzeczać. Dla kruchości nie ma miejsca. A zło, wdzierając się w nasze życie i atakując nas, powala nas nieprzytomnych na ziemię. Może się więc zdarzyć, że inni nas opuszczają, albo że wydaje nam się, iż musimy ich porzucić, aby nie czuć wobec nich ciężaru. Tak zaczyna się samotność i zatruwa nas gorzkie poczucie niesprawiedliwości, dla której nawet Niebo zdaje się zamykać. Rzeczywiście, trudno nam trwać w pokoju z Bogiem, gdy niszczy się nasze relacje z innymi i z samymi sobą. Dlatego tak ważne jest, także w odniesieniu do choroby, aby cały Kościół skonfrontował się z ewangelicznym przykładem dobrego Samarytanina, aby stać się wartościowym „szpitalem polowym”: jego misją bowiem, zwłaszcza w okolicznościach historycznych, które przeżywamy, wyraża się w sprawowaniu opieki. Wszyscy jesteśmy delikatni i wrażliwi; wszyscy potrzebujemy tej współczującej uwagi, która potrafi się zatrzymać, zbliżyć, uzdrowić i podnieść. Sytuacja, w jakiej znajdują się chorzy jest więc apelem, który przerywa obojętność i spowalnia krok tych, którzy idą naprzód, jakby nie mieli siostr i braci.

Światowy Dzień Chorego nie wzywa bowiem jedynie do modlitwy i bliskości z cierpiącymi; ma również na celu uwrażliwienie Ludu Bożego, instytucji służby zdrowia i społeczeństwa obywatelskiego na nowy sposób wspólnego podążania naprzód. Przytoczone na początku prorocstwo Ezechiela zawiera bardzo surowy osąd priorytetów tych, którzy sprawują nad ludźmi władzę ekonomiczną, kulturalną i wykonawczą: „*Nakarmiliście się mlekiem, odzialiście się wełną, zabiliście tłuste zwierzęta, jednakże owiec nie paśliście. Słabej nie wzmacnialiście, o zdrowie chorej nie dbaliście, skaleczonej nie opatrywaliście, zabłąkaną nie sprowadziliście*”

z powrotem, zagubionej nie odszukiwaliście, a z przemocą i z okrucieństwem obchodziliście się z nimi” (34, 3-4). Słowo Boże jest zawsze oświecające i aktualne. Nie tylko w oskarżaniu, ale także w tym, co proponuje. Zakończenie przypowieści o dobrym Samarytaninie sugeruje nam bowiem, w jaki sposób realizowanie braterstwa, zapoczątkowane przez spotkanie twarzą w twarz, może być poszerzone na zorganizowaną opiekę. Gospoda, karczmarz, pieniądze, obietnica wzajemnego informowania się o stanie chorego (por. Łk 10, 34-35): to wszystko każe nam myśleć o posłudze kapłanów, pracy personelu służby zdrowia i opieki społecznej, zaangażowaniu członków rodzin i wolontariuszy, dzięki którym każdego dnia, w każdej części świata, dobro przeciwstawia się złu.

Lata pandemii zwiększyły nasze poczucie wdzięczności wobec tych, którzy każdego dnia pracują na rzecz zdrowia i badań. Ale nie wystarczy wyjść z tak wielkiej zbiorowej tragedii poprzez uhonorowanie bohaterów. Covid-19 wystawił na próbę tę wielką sieć naszych umiejętności i solidarności oraz ukazał strukturalne ograniczenia istniejących systemów opieki społecznej. Wdzięczności musi zatem towarzyszyć aktywne poszukiwanie w każdym kraju strategii i środków, aby każdy człowiek miał zagwarantowany dostęp do opieki i podstawowe prawo do zdrowia.

„Miej o nim staranie” (Łk 10, 35) – zaleca gospodarzowi Samarytanin. Jezus powtarza to także każdemu z nas, a na koniec napomina: „Idź, i ty czyn podobnie!”. Jak podkreśliłem we Fratelli tutti, „przypowieść ta ukazuje nam, przy pomocy jakich inicjatyw można odbudować wspólnotę, poczynszy od mężczyzn i kobiet, którzy utożsamiają się z kruchością innych, którzy nie pozwalają na budowanie społeczeństwa wykluczenia, ale stają się bliźniami, podnosząc upadłych i przywracając ich społeczeństwu, aby dobro było wspólne” (n. 67). Istotnie „zostaliśmy stworzeni do pełni, którą można osiągnąć tylko w miłości. Żyć obojętnie w obliczu cierpienia, to nie jeden z możliwych wyborów” (n. 68).

Także 11 lutego 2023 roku patrzymy na sanktuarium w Lourdes jak na prorocstwo, lekcję powierzoną Kościołowi w sercu współczesności. Liczy się nie tylko to, co działa i nie tylko ten, kto produkuje. Osoby chore znajdują się w centrum Ludu Bożego, postępując razem z nim jako prorocstwo ludzkości, w której każdy jest cenny i nikogo nie wolno odrzucać.

Wstawiennictwu Maryi, Uzdrawieniu Chorych, zawierzam każdego z was, którzy jesteście chorzy; was, którzy opiekujecie się nimi w rodzinie, poprzez pracę, badania naukowe i wolontariat; was, którzy angażujecie się w nawiązywanie osobowych, kościelnych i obywatelskich więzi braterstwa. Wszystkim serdecznie przekazuję moje Apostolskie Błogosławieństwo.

FRANCISCUS

Rzym, u św. Jana na Lateranie, dnia 10 stycznia 2023 roku.

N. 8998/23

KOMUNIKAT

Ojciec Święty Franciszek:

1. Przyjął rezygnację księdza biskupa Edwarda DAJCZAKA z posługi biskupa koszalińsko-kołobrzeskiego.

2. Następcą na urzędzie biskupa koszalińsko-kołobrzeskiego zostaje dotychczasowy koadiutor diecezji, ksiądz biskup Zbigniew ZIELIŃSKI.

Warszawa, 2 lutego 2023 roku.

+ SALVATORE PENNACCHIO

Nuncjusz Apostolski

Arcybiskup Salvatore Pennacchio
Nuncjusz Apostolski w Polsce

Drodzy Przyjaciele,

Pragnę Was poinformować, że Papież Franciszek mianował mnie dziś rektorem Papieskiej Akademii Kościelnej, instytucji mieszczącej się w Rzymie przy Placu *della Minerva*, która od ponad trzystu lat zajmuje się formacją kapłanów przygotowujących się do posługi w dyplomacji watykańskiej.

Ubogacony dotychczasowym doświadczeniem, zdobyтым przez 44 lata posługi na rzecz Stolicy Apostolskiej w różnych miejscach świata, wracam do Wiecznego Miasta, aby teraz dzielić się nim z młodymi kapłanami z wielu krajów, którzy będą w przyszłości służyć Ojcu Świętemu i Stolicy Apostolskiej.

Zabieram z sobą niezapomniane wspomnienia z jedenastu misji dyplomatycznych na pięciu kontynentach, powierzanych mi przez trzech Papieży: św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka, względem których żywię ogromną wdzięczność.

Pod koniec mojej posługi w Polsce, którą sfinalizuję w najbliższych tygodniach, pragnę podziękować Wam wszystkim, Drodzy Przyjaciele z Polski. Dziękuję kardynałom, arcybiskupom i biskupom, kapłanom oraz osobom konsekrowanym i wiernym świeckim za wspiane przyjęcie, jakiego od Was doświadczałem podczas licznych spotkań duszpasterskich w diecezjach, parafiach i we wspólnotach zakonnych.

Szczególne podziękowanie kieruję do Papieża Franciszka, który okazał mi zaufanie i mnie – *prostemu pracownikowi winnicy Pańskiej*, jak na początku pontyfikatu powiedział o sobie Benedykt XVI – powierzył zadanie pokierowania tak ważną instytucją papieską.

Otaczam Was moją wdzięczną modlitwą i nadal liczę na Wasze wsparcie duchowe i przyjaźń. Do zobaczenia w Rzymie!

Warszawa, 25 stycznia 2023 r.

✠ Salvatore Pennacchio
Nuncjusz Apostolski w Polsce

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁ OCHRZCZONY:

1. MAKSYMILIAN BRAJAN PIELECKI, zam. Mierzyszyn, ul. Wolności 24/3, ur. 22 kwietnia 2021, och. 28 stycznia 2023 (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

ZMARLI:

1. MIECZYŚLAWA ALICJA MUSZYŃSKA, zam. Mierzyszyn, ul. Kasztanowa 11, ur. 30 stycznia 1935, zm. 27 stycznia 2023, pogrzeb odbył 30 stycznia 2023 w Mierzyszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
2. JADWIGA KLARA SCHÜTZMANN, zam. Graniczna Wieś, ul. Gdańska 11, ur. 7 lutego 1936, zm. 29 stycznia 2023, pogrzeb odbył się 1 lutego 2023 w Mierzyszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
3. EUGENIUSZ JAN LEJK, zam. Olszanka, ul. Żurawinowa 7, ur. 29 sierpnia 1958, zm. 14 stycznia 2023, pogrzeb odbył się 4 lutego 2023 w Mierzyszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
4. STANISŁAW LEPKOWSKI, zam. Warcz 22/1, ur. 15 kwietnia 1940, zm. 6 lutego 2023, pogrzeb odbył się 9 lutego 2023 w Mierzyszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
5. GABRIELA JOANNA DYKS, zam. Błotnia 54A, ur. 30 lipca 1961, zm. 7 lutego 2023, pogrzeb odbył się 11 lutego 2023 w Mierzyszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

131. Maria Fryca, Mierzyszyn
132. Katarzyna i Grzegorz Antoniewicz, Mierzyszyn
133. Aleksandra Bukowska, Domachowo
134. Paulina Rogalewska, Mierzyszyn
135. Anna i Piotr Pielecky, Mierzyszyn
136. Rodzina Schützmann, Graniczna Wieś
137. Ks. kanonik Gerard Borys, Zblewo
138. Halina Ronowicz, Błotnia
139. Pelagia Malec, Mierzyszyn
140. Mieczysława Stosio, Mierzyszyn
141. Marta Meier, Mierzyszyn
142. Danuta i Zygmunt Szulc, Miłowo
143. Eryka Żurek, Domachowo
144. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
145. Władysław Gajęcki, Domachowo
146. Anna i Bartłomiej Jurek, Mierzyszyn
147. Danuta H. Olejkowicz, Rumia Janowo

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

XXXI DZIEŃ CHOREGO W MIERZESZYNIE I W ZASKOCZYNIE

Wspomnienie NMP z Lourdes, 11 lutego 2023 roku

Serdecznie zapraszam wszystkich Starszych oraz Chorych Parafian na Mszę świętą z okazji XXXI Światowego Dnia Chorego w sobotę, 11 lutego 2023 roku o godz. 9.30. Eucharystia będzie sprawowana w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzyszynie. Będzie również okazją przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych. Pod koniec Mszy świętej specjalne nabożeństwo w intencji chorych z błogosławieństwem lourdzkim.

W Domu Pomocy Społecznej w Zaskoczynie o godz. 14.00 będzie również sprawowana Msza święta z sakramentem namaszczenia chorych.

ks. Andrzej

PROŚBA DO PARAFIAN O SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

- 18 lutego: Mierzyszyn, ul. Osiedlowa
25 lutego: Mierzyszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
- 4 marca: Mierzyszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
- 11 marca: Mierzyszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
- 18 marca: Kozia Góra i Szklana Góra
25 marca: Mierzyszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
- 1 kwietnia: Mierzyszyn wybudowanie od strony Miłowa
8 kwietnia: Olszanka
15 kwietnia: Mierzyszyn wybudowanie od strony Domachowa
- 22 kwietnia: Miłowo
29 kwietnia: Błotnia wybudowanie
- 5 maja: rodziny Bierzmowanych
12 maja: rodziny dzieci Pierwszokomunijnych
20 maja: Błotnia wioska
27 maja: Warcz przy szosie
- 3 czerwca: Warcz wioska
10 czerwca: Zaskoczyn
17 czerwca: Domachowo stare domy
24 czerwca: Domachowo 16 i 17
- 1 lipca: Domachowo 13, 14 i 15
8 lipca: Mierzyszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
- 15 lipca: Mierzyszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
- 22 lipca: Mierzyszyn ul. Osiedlowa
29 lipca: Mierzyszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
- 5 sierpnia: Mierzyszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
- 12 sierpnia: Mierzyszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
- 19 sierpnia: Kozia Góra i Szklana Góra
26 sierpnia: Mierzyszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
- 2 września: Mierzyszyn wybudowanie od strony Miłowa
9 września: Olszanka
16 września: Mierzyszyn wybudowanie od strony Domachowa
- 23 września: Miłowo
30 września: Błotnia wybudowanie
- 7 października: Błotnia wioska
14 października: Warcz przy szosie
21 października: Warcz wioska
28 października: Zaskoczyn
- 4 listopada: Domachowo stare domy
11 listopada: Domachowo 16 i 17
18 listopada: Domachowo 13, 14 i 15
25 listopada: Mierzyszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
- 2 grudnia: Mierzyszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
- 9 grudnia: Mierzyszyn ul. Osiedlowa
16 grudnia: Mierzyszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
- 23 grudnia: Mierzyszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
- uwaga: klucze do kościoła znajdują się u państwa K. W. Czerwińskich

Mierzeszyn, 2 lutego 2023 roku

Jego Ekscelencja
Ks. Biskup ZBIGNIEW ZIELIŃSKI
Biskup Koszalińsko – Kołobrzeski

Ekscelencjo, Najdostojniejszy Księżu Biskupie,

Ojciec Święty Franciszek, dziś, 2 lutego 2023 roku, w Święto Ofiarowania Pańskiego i Matki Bożej Gromnicznej, ustanowił Cię szóstym Pasterzem Kościoła Koszalińsko – Kołobrzeskiego. To wielki dzień dla Kościoła Środkowego Pomorza! Gratulujemy Ci tej nominacji! Podejmujesz tę szczególną misję po Ks. Biskupie Edwardzie Dajczaku. Podejmujesz kolejne zadanie, które powierza Ci Kościół. Wcześniej byłeś wśród nas, w Archidiecezji Gdańskiej. Bywałeś także w Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Tu sprawowałeś Msze święte, udzielałeś sakramentów świętych, w tym Bierzmowania, głosiłeś Słowo Boże, wizytowałeś naszą parafię, dokonałeś poświęcenia organów piszczalkowych w naszym kościele.

Teraz podejmujesz posługę biskupa diecezjalnego w wielkiej obszarze diecezji. Będziesz wyjeżdżać z Koszalina i Kołobrzegu, aby docierać do tak licznych i dalekich parafii: do Wytowna i Dźwirzyna oraz Krzyża Wielkopolskiego. Aż trudno objąć wzrokiem ten ogromny obszar tej diecezji...

Księżu Biskupie!

Parafia Mierzeszyn pamięta o Tobie! Niech Dobry Bóg błogosławi Ci w tej nowej misji Pasterza Kościoła Koszalińsko – Kołobrzeskiego! Niech Matka Boża, obecna w tylu sanktuariach, a szczególnie czczona na Górze Chełmskiej jako Trzykroć Przedziwna, będzie dla Ciebie wsparciem i Przewodniczką. **Szczęść Boże!**

***Parafianie wraz z proboszczem
Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie***

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parafia.i3k.plCMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.